

Lezingen: Js.58,7-10; Mt.5,13-16

Heel toepasselijk bij het thema van vandaag staat op de voorkant van het boekje een zoutvaatje in de vorm van een lamp. En ik denk dat we allemaal ook wel die beeldjes van monniken kennen die dienen als zout- en peperstel. Pater Theodorus Hendriks, zaliger gedachtenis, heeft destijds in het klooster hier een indrukwekkende collectie van allemaal dit soort beeldjes bij elkaar gebracht. Doorgaans zien die beeldjes van monniken eruit als Franciscanen. In de vorm van Karmelieten heb ik ze in ieder geval nog nooit gezien. Hoewel ook Karmelieten voor de dag kunnen komen als het gaat over wat er op gebied van smaak valt te genieten. Getuige het bier Tripel Karmeliet. Ook andere ordes hebben hun eigen specialiteiten op het gebied van voedsel en drank.

Hoe dan ook, wij hebben eten en drinken nodig om goed te kunnen functioneren naar lichaam en geest. Deze samenhang is zo vanzelfsprekend dat we allerlei ervaringen in ons leven ook wel aanduiden met termen die we ontleen aan de wereld van voedsel en drank. En dit is eigenlijk precies wat Jezus ook doet in de evangelielezing van vandaag wanneer Hij tegen ons zegt: 'Jullie zijn het zout van de aarde.' Daarmee bedoelt Hij te zeggen dat we nodig zijn voor de kwaliteit van leven in de wereld! Dat we het onze moeten bijdragen om te komen tot een wereld waar alle mensen vrij, in waardigheid kunnen leven. Ofwel, gezegd met de woorden van Jezus zelf, dat we zo meewerken aan de opbouw van het Koninkrijk van God. Het is aan ons om als zout van de aarde die aarde te bewaren, haar te beschermen tegen verval en bederf.

Zo bezien zijn we in deze tijd meer dan ooit nodig als krachtig zout van de aarde. Als we kijken naar de manier waarop mensen tegenwoordig met elkaar omgaan, dan moeten we helaas vaststellen dat dit vaak, op z'n zachts gezegd, getuigt van weinig smaak. Om nog maar te zwijgen van grove vormen van bejegening of zelfs stuitende beledigingen, tot aan doodsb bedreigingen toe. Als mensen zich als zout van de aarde gedragen dan is dat vaak om zout bij elkaar in de wonden te wrijven. Over smaak valt dus wel degelijk te twisten.

Om allerlei ervaringen in ons leven aan te duiden gebruiken we niet alleen termen die we ontleen aan de wereld van voedsel en drank, maar ook aan andere elementen in ons bestaan. Zo zegt Jezus vandaag ook tegen ons: 'Jullie zijn het licht van de wereld en jullie moeten je licht laten stralen'. Nou, dat kunnen ze hier in Boxmeer. Letterlijk en figuurlijk.

Het volgende weekend 'praolt en straolt' Boxmeer weer met de lichtjesoptocht. Figuurlijk probeert men hier in Boxmeer een licht voor de wereld te zijn op een manier, zoals de eerste lezing ons laat zien. Dat komt er dus op neer dat men zich het lot aantrekt van mensen in noodlijdende situaties. De Stichting Samen Sterk Voor Goede Doelen Boxmeer zet zich hiervoor in. Amnesty International organiseert elke laatste

woensdag van de maand in de bibliotheek een schrijfavond. En zo zijn er nog meer voorbeelden te noemen. Allemaal manieren om het licht van de wereld te zijn.

Wanneer Jezus ons het zout van de aarde noemt of het licht van de wereld, dan heeft hij het over krachten in ons waarmee we in staat zijn de wereld een menselijk gezicht te geven. Krachten, in ons gelegd door God. Vandaag worden we aangesproken op deze krachten in ons: om zo goed mogelijk zout en licht te zijn. Vraag is of wij deze uitdaging aannemen. Of wij durven vertrouwen op die krachten in ons en ernaar willen handelen. Want zout en licht in de wereld zijn, daarvoor bestaan geen apps. En ook geen vaatjes waar je dit zomaar even uitstrooit, zelfs niet al stelt zo'n vaatje een monnik voor. Maar hierdoor laten we ons zeker toch niet afschrikken? Zo flauw zijn we toch zeker niet!

Ruud Willemsen ocd